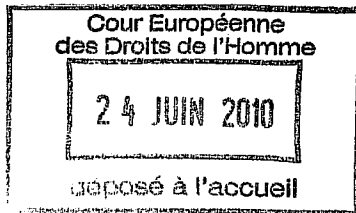


Voir Note explicative
See Explanatory Note
Ld. a mellékelt útmutatót! (HUN)

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
EURÓPAI EMBERI JOGI BÍRÓSÁG

Conseil de l'Europe - Council of Europe - Európa Tanács
Strasbourg, France/Franciaország



REQUÊTE
APPLICATION

présentée en application de l'article 34 de la Convention européenne des Droits de l'Homme,
ainsi que des articles 45 et 47 du Règlement de la Cour

*under Article 34 of the European Convention on Human Rights
and Rules 45 and 47 of the Rules of Court*

*az Európai Emberi Jogi Egyezmény 34. Cikke,
valamint a Bíróság Szabályzatának 45. és 47.§-a alapján előterjesztett*

KÉRELEM

IMPORTANT:

La présente requête est un document juridique et peut affecter vos droits et obligations.

This application is a formal legal document and may affect your rights and obligations.

FIGYELEM! E kérelem okirat, amely befolyásolhatja a kérelmező jogait és kötelezettségeit.

I - LES PARTIES
THE PARTIES
A FELEK:

A. LE REQUÉRANT/LA REQUÉRANTE
THE APPLICANT
A KÉRELMEZŐ

(Renseignements à fournir concernant le/la requérant(e) et son/sa représentant(e) éventuel(le))
(Fill in the following details of the applicant and the representative, if any)
(Adja meg a kérelmező, ill. az esetleges képviselő alább felsorolt adatait!)

- | | | |
|--|---|--|
| 1. | Nom de famille <i>Vona</i> <i>Surname</i> <i>Vezetéknéve</i> | 2. Prénom (s) <i>Gábor</i> <i>First name (s)</i> <i>Utóneve(i)</i> |
| Sexe: <u>masculin</u> /féminin Sex: <i>male/female</i> <i>Férfi/Nő</i> | | |
| 3. | Nationalité <i>magyar</i> <i>Nationality</i> <i>Állampolgársága</i> | 4. Profession <i>politikus</i> <i>Occupation</i> <i>Foglalkozása</i> |
| 5. | Date et lieu de naissance <i>1978. 08. 20., Gyöngyös, Magyarország</i> <i>Date and place of birth</i> <i>Születési ideje és helye</i> | |
| 6. | Domicile <i>H-1032 Budapest, Bécsi út 223. VI. em. 34.</i> <i>Permanent address</i> <i>Állandó lakcíme</i> | |
| 7. | Tel. N° - <i>Telefonszáma</i> | |
| 8. | Adresse actuelle (si différente de 6.) - <i>Present address (if different from 6.)</i> <i>Jelenlegi lakcíme (ha nem azonos a 6. pont alattival)</i> | |
| 9. | Nom et prénom du/de la représentant(e)* <i>dr. Gaudi-Nagy Tamás</i> <i>Name of representative*</i> <i>A képviselő neve*</i> | |
| 10. | Profession du/de la représentant(e) <i>ügyvéd</i> <i>Occupation of representative</i> <i>A képviselő foglalkozása</i> | |
| 11. | Adresse du/de la représentant(e) <i>H-1095 Budapest, Gabona utca 10. II. em. 1.</i> <i>Address of representative</i> <i>A képviselő címe</i> | |
| 12. | Tel. N° <i>+36-1-216-3088</i> <i>Telefonszáma</i> | Fax N° <i>+36-1-216-2261</i> <i>Fax-száma</i> |

* Si le/la requérant(e) est représenté(e), joindre une procuration signée par le/la requérant(e) en faveur du/de la représentant(e).
A form of authority signed by the applicant should be submitted if a representative is appointed.
Képviselés esetén csatolni kell egy, a kérelmező által aláírt meghatalmazást.

B. LA HAUTE PARTIE CONTRACTANTE
THE HIGH CONTRACTING PARTY
A MAGAS SZERZŐDŐ FÉL:

(Indiquer ci-après le nom de l'Etat/des Etats contre le(s)quel(s) la requête est dirigée)
(Fill in the name of the State(s) against which the application is directed)
(Adja meg azon Állam(ok) nevét, amely(ek) ellen a kérelmet előterjeszti!)

13. Magyar Köztársaság

II - EXPOSÉ DES FAITS
STATEMENT OF THE FACTS
A TÉNYEK LEÍRÁSA

(Voir chapitre II de la note explicative)
(See Part II of the Explanatory Note)
(Ld. az útmutató II. részét!)

14.

A Magyar Gárda Hagyományörző és Kulturális Egyesületet 10 magyar állampolgárságú személy alapította, amelyet 11.Pk.60.357/2007/3 számú, 2007. július 12. napján jogerőre emelkedett végzésével a Fővárosi Bíróság 12583 szám alatt nyilvántartásba vett (alapító tag és elnök: Vona Gábor, az egyesület székhelyeként Vona Gábor lakcíme került megjelölésre). Az egyesület működését főként olyan tevékenységek végzése jellemezte, mint fiatalok nemzeti tudattal erősítése, például népfőiskola és történelmi versenyek szervezése, illetve árvízi, katasztrófa védelemben, történelmi megemlékezések biztosításában, közterületek megóvásában, nehéz sorsú embereket megsegítő karitatív akciókban való részvétel.

Az egyesület elnöksége 2007. július 18. napi ülésén hozott 5. sz. határozattal úgy döntött, hogy „életre hívja a Magyar Gárdát, jelenleg mozgalomként működtetve, de a későbbiekben megpróbálja tagozatként integrálni az egyesületen belül.” 2007. július 17. napján kelt alapítói nyilatkozat szerint. Érdemes felidézni a legfontosabb gondolatokat:

„A Magyar Gárda 2007. augusztus 25-én bont zászlót a budai Várban. 1100 évvel a dicsőséges pozsonyi csata és 300 évvel az ónodi országgyűlés után. Egy olyan pillanatban, amikor a magyarság fizikai, lelki és szellemi önvédelem híján maradt. Egy olyan pillanatban, amikor nemzetünknek már nincs hová hátrátnia. Egy olyan pillanatban, amikor már csak magunkra számíthatunk. A Magyar Gárda pártok és határok felett áll. A nemzetközösség erő- és érdekközössége akar lenni. Életre hívója és támogatója mindannak, ami nemzeti felébredésünk és felemelkedésünk irányába mutat, de megingathatatlan gátja a magyarság szellemi és fizikai gyengítésének. A Magyar Gárda felkiáltó jel kíván lenni! Üzen mindazoknak itthon és a nagyvilágban, akik nemzeti széttagoaltságunkban, megtörttségünkben és megsemmisítésünkben érdekeltek; Nem hagyjuk! Üzen mindazoknak, akik ha nemzetünk sorsáról van szó, tespedtek, célvesztettek vagy meghunyászkodók: Ébressz! Végül üzen mindazoknak, akik régóta sóvárognak egy szebb magyar jövő után: Eljött az idő!

Az eskü szövegének első mondata az alábbiak szerint szól: Én a Magyar Gárda gárdistája esküszöm, hogy hazámhoz, nemzetemhez, a magyar néphez mindörökké hű leszek. Történelmünk nagyjuit példaképnek tekintem, nemzetem, hazám haladását, szabadságának, értékeinek, hagyományainak védelmét életem végéig tartó feladatommak fogadom el.”

A nyilatkozat szerint a Magyar Gárda többek között a következő feladatokat tűzte ki maga elé:

- aktívan vegyen részt katasztrófa-elhárításban, rend- és polgárvédelmi feladatokban.
- karitatív és szociális missziók támogatása és szervezése.
- rendkívüli helyzetben a nemzeti önvédelem erősítése.
- része vagy gerince kíván lenni a majdan felállítandó Nemzetőrségnek.

Gyurcsány Ferenc akkori miniszterelnök Magyarország szégyenének nevezte a Magyar Gárda megalakulását 2007. augusztus 24. napján Nyíregyházán tett nyilatkozatában. „A Magyar Gárda megalakulása Magyarország szégyene, a magyar demokrácia szégyenfoltja, sötét és alig lemosható árnyat vet az amúgy jobb sorsra érdemes jobboldal egészére” - jelentette ki a kormányfő sajtótájékoztatóján. Fel kell lépni minden politikai eszközzel az ellen, hogy ilyen szándékú szervezetek Magyarországon működhessenek - tette hozzá a kormányfő. A miniszterelnök szerint a Magyar Gárda működése veszélyezteti az ország nyugalmát és biztonságát, félelmet és bizalmatlanságot kelt. Ellenük a politikai fellépés természetes, de a jogi lépéseket is meg kell tenni, ha megszegik a törvényeket - fűzte hozzá. Ezzel nyilvánvalóan megadta a jelzést az egyesületek elleni jogi fellépésre jogosult ügyészségnek.

Fővárosi Főügyészség törvényességi eljárást kezdeményezett, ennek keretében meghallgatta Vona Gábor elnököt és Szabó Gábor alelnököt, majd 2007. október 4. napján kelt felszólalással élt. Ennek lényege az volt, hogy az ügyészség szerint a Magyar Gárda Hagyományőrző és Kulturális Egyesületet a Magyar Gárda Mozgalom megalakításával és működtetésével az alapszabálytól eltérő tevékenységet fejtett ki. A felszólalásra adott válaszban az egyesület elnöke jelezte, hogy az alapítói nyilatkozatból törölte az egyesület a kifogásolt részeket, továbbá alapszabály módosítás keretében f) és g) pontokban két új tevékenységgel egészítette ki az egyesület feladatait, ennek megfelelően 2007. december 7-től az egyesület céljának tekinti, hogy társadalmi párbeszédet kezdeményezzen, valamint nyilvános rendezvényeket és lakossági fórumokat tartson az emberek biztonságát érintő olyan kérdésekről, mint a katasztrófavédelem, a honvédelem, az életmentés és a közbiztonság.

Az egyesületi célok sorában többek között egyéb, a közérdeklődés középpontjában álló kérdések társadalmi szintű megvitatása is állt, mint például a vidék közbiztonsága. Az egyesület egyrészt széles körű társadalmi elismertséget szerzett ez irányú működésével, másrészt a közbiztonsági válsághelyzet terén nem a feszültséget növelte, hanem egyre többeket döbbsített rá arra, hogy a problémával foglalkozni kell. Az ilyen célból megtartott rendezvények egyike sem volt jogsértő, a felszólalók minden esetben közérdekű és közcélú tevékenység részeként hívták fel a figyelmet a vidék tarthatatlan közbiztonsági viszonyaira.

A Fővárosi Főügyészség az egyesület részének nem tekinthető mozgalom 2007. december 9-én, Tatárszentgyörgyön, a vidék közbiztonságáért tartott rendezvénye után döntött arról, hogy a Fővárosi Bíróság előtt benyújtott keresettel kezdeményezi a társadalmi szervezet megszüntetését. A rendezvényen több százan vettek részt, a felszólalók a közbiztonság helyzetének tarthatatlanságára hívták fel a figyelmet, szót kapott a cigány kisebbség önkormányzat képviselője is, s alakzatban menetelve vonultak végig a község meghatározott utcáin. A demonstráción a felszólalások középpontjában a bűnözés állt, amelynek áldozata a felszólalók szerint a magyar lakosság, és amelyről szerintük a média hallgat. Az ügyészség keresete szerint a kérelmező egyesület tényleges tevékenységét az egyesületi joggal visszaélve végzi, működése a cigány népcsoport szabadságának és jogainak olyan fokú sérelmével jár, amely indokolja a feloszlást. A rendezvény erőszakmentes volt, a gyülekezési jog szabályainak megfelelően került megrendezésre, az erőszak közvetett lehetősége sem állt fent. Ráadásul a rendezvényt egy természetes személy (Kiss Róbert) jelentette be a rendőrségen, így a tüntetés nem is tekinthető sem az egyesület, sem a mozgalom rendezvényének.

2007. december 17. napján a Fővárosi Főügyészség egyesület feloszlata iránt pert indított a Fővárosi Bíróságon, az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (Etv.) 16. § (2) bekezdés d) pontja alapján:

16.§ (2) A bíróság az ügyész keresete alapján

d) feloszlítja a társadalmi szervezetet, ha annak működése a 2. § (2) bekezdésébe ütközik;

a 2. § (2) pedig kimondja:

Az egyesülési jog gyakorlása nem sértheti az Alkotmány 2. §-ának (3) bekezdését, nem valósíthat meg bűncselekményt és bűncselekmény elkövetésére való felhívást, valamint nem járhat mások jogainak és szabadságának sérelmével.

A Fővárosi Bíróság 19.P.26.453/2007/126. számú első fokú döntésével az egyesületet feloszlatta, elrendelte a bírósági nyilvántartásból való törlését, megállapította, hogy az alperes bankszámláján lévő készpénz vagy az állam tulajdonába kerül és rendelkezett az ennek megfelelően szükséges intézkedések megtételéről, de az ítélet a mozgalomra nem terjedt ki. A Fővárosi Ítéltábla 2009. július 2-án kelt 5.Pf.20.738/2009/7. számú jogerős ítéletével az egyesületet feloszlató I. fokú ítéletet helybenhagyta, sőt a mozgalom tárgyára is kiterjesztette. A jogerős ítélet ellen az egyesület felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Legfelsőbb Bírósághoz. A Legfelsőbb Bíróság 2009. december 15-én kelt, 2010. január 28. napján kézbesített Kvf.X.37.783/2009/6. számú ítéletével a Fővárosi Ítéltábla ítéletét hatályában fenntartotta, további felülvizsgálat lehetőségét kizárva.

Si nécessaire, continuer sur une feuille séparée
Continue on a separate sheet if necessary
Szükség esetén a szöveg különíven folytatható

III - EXPOSÉ DE LA OU DES VIOLATION(S) DE LA CONVENTION ET/OU DES
 PROTOCOLES ALLÉGUÉE(S), AINSI QUE DES ARGUMENTS À L'APPUI
 STATEMENT OF ALLEGED VIOLATION(S) OF THE CONVENTION AND/OR PROTOCOLS
 AND OF RELEVANT ARGUMENTS
 A KÉRELMEZŐ ÁLTAL ÁLLÍTOTT EGYEZMÉNY- (ILL. JEGYZŐKÖNYV-) SÉRTÉS(EK) ÉS
 AZ AZ(OKA)T ALÁTÁMASZTÓ ÉRVEK

(Voir chapitre III de la note explicative)
 (See Part III of the Explanatory Note)
 (Ld. az útmutató III. részét!)

15.

Az eljáró bíróságok tévesen jutottak arra, hogy a Magyar Gárda Hagyományőrző és Kulturális Egyesület (a továbbiakban: Egyesület) tagozataként működött a Magyar Gárda Mozgalom (a továbbiakban: Mozgalom), mint egyesülési jog talaján álló közösség, ezért a Mozgalom egyes. a bíróságok által egyébként tévesen mások jogait és szabadságát sértőnek minősített akciói az Egyesület terhére lennének róhatók és emiatt alkalmazható a felosztatás egyesülési jogi jogkövetkezménye. Ezzel szemben megállapítható, hogy a Magyar Állam a felülvizsgálati ítélettel megsértette az Egyezmény 11. cikkét, miután az egyesület felosztatását rendelte el. [A kirívóan okszerűtlen és logikai szabályokkal ellentétes bizonyíték mérlegeléssel, továbbá iratellenesen megállapított tényálláson alapuló ítélet sérti a Polgári perrendtartás (Pp.) 3. § (5) bekezdését, illetve a Pp. 206. §-át, illetve a következetes bírósági gyakorlat szerint is eljárási jogszabálysértésnek minősül].

A perben beszerzett bizonyítékok alapján ugyanis nem lehetett megalapozottan arra a következtetésre jutni, hogy a Mozgalom az Egyesület szervezeti egysége volna. A Mozgalomban résztvevők az Egyesülethez semmilyen szervezeti kerettel nem kapcsolódnak, személyi átfedés nincs a szervezetek között és az Egyesület számos bizonyítékkal támasztotta alá azt, hogy a Mozgalommal együttműködve, de egyértelműen egymástól függetlenül működött és végezte tevékenységét.

A Magyar Gárda Mozgalom az egyesülési jogról az 1989. évi II. törvény (Etv.) 5. §-a alapján nem minősül társadalmi szervezetnek, mivel a magánszemélyeknek az egyesülési jog alapján létrehozott olyan közössége, amelynek nincs az Etv. szerint meghatározott szervezete (elkülönült ügydöntő és képviselői szervek), továbbá nincs központilag nyilvántartott tagsága. Éppen ezért sem közvetlenül, sem közvetve nem felosztható, nem terjed ki rá az Etv. hatálya. Továbbá a másodfokú bíróság kirívóan okszerűtlen, logikai szabályaival ellentétes módon lefolytatott bizonyíték mérlegeléssel jutott arra a téves következtetésre, hogy ez a közösség az Egyesületen, mint anyaszervezeten belül működik és nem önállóan. Ezzel szemben az alsófokú bíróságok által megsértett bizonyíték mérlegelési szabályok helyes alkalmazásával az alábbi bizonyított tények alapján arra helyes következtetésre lehet jutni, hogy a Mozgalom mint az egyesülési jog talaján álló, Etv. 5. § szerinti közösség önállóan működik és nem a Magyar Gárda Hagyományőrző és Kulturális Egyesület tagozataként vagy bármely szervezeti egységeként.

Önálló működésre utal, hogy a Gárdát soha nem képviselte egyesületi tag, és a Mozgalomnak nincs központilag nyilvántartott tagsága. Annak, hogy a Mozgalom személyközössége része volna a jogi személyiséggel rendelkező Egyesületnek egyáltalán nincs nyoma az Alapszabályban. A Mozgalom tagjai pedig nem tagjai az Egyesületnek. Az Egyesület pedig soha nem avatkozott a Mozgalom munkájába, a Mozgalom mindig külön az Egyesülettől független személyekkel képviseltette magát. A tatárszentgyörgyi rendezvény idején, illetve azóta az Egyesület 10 tagja közül egyik sem tagja, sem tisztviselője a Magyar Gárda Mozgalomnak, és a mozgalom egyetlen tagja sem tagja az egyesületnek, tehát személyi átfedés az Egyesület és a Mozgalom között akkor már nem volt. A perben releváns időszakban a Mozgalom már egy önálló és független személyközösségként jelent meg.

Jogsértő módon jutottak az ügyben eljáró bíróságok arra következtetésre, hogy a kérelmező egyesület által kifejtett tevékenység mások jogait és szabadságát sértette, ezért az Etv. 16. § (2) bekezdés d) pontját, a feloszlatast tévesen, illetve ezen rendelkezést megsértve alkalmazta a kérelmező egyesülettel szemben.

A jogerős ítélet sérti a magyar Alkotmány 2. § (1) bekezdését, 8. § (1) bekezdését, 61. § (1) bekezdését, 63. § (1) bekezdését, az Etv. 1. §-át, a 2. § (1)-(3) bekezdéseit, 16. § (2) bekezdés d) pontját, az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény 11. Cikkének az Emberi Jogok Európai Bíróságának esetjoga fényében értelmezendő tartalmát, az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. Ülésszakán 1966. december 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya kihirdetéséről szóló 1976. évi 8. tvr. 2. § 22. Cikkét. [Továbbá egyúttal megállapítható, hogy az Egyesület betudott működéssel kiváltott jogsértés bekövetkezését a bíróságok a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelésével állapították meg, ezzel tehát az ítéletek megsértették a Pp. 3. § (5) bekezdését, illetve a Pp. 206. §-át is.]

A civil társadalom életébe való állami beavatkozásnak a lehető a legminimálisabbnak kell lennie és jogkorlátozó, illetve végső esetben joggyakorlást meggátló döntés csak akkor hozható, ha jogszabályi felhatalmazás alapján áll. a szükségesség és arányosság elvének megfelel és ennek keretében csak akkor hozható feloszlatast kimondó ítélet, ha az adott egyesület – teljes vertikumában mérlegelés körébe vont - működése nem absztrakt módon és elvileg, hanem konkrétan és reálisan jár mások jogainak és szabadságának olyan szintű sérelmével, hogy ezt csak és kizárólag az egyesület megszüntetésével lehet és szükséges elhárítani. Ez a veszélyszint bizonyításra nem került a perben, sőt annak hiánya bizonyosodott be.

Az egyesülési jog korlátozásához nem elég az elvont veszélyeztetés. Azt kell bizonyítani, hogy konkrét veszélyekkel jár az egyesülési jog gyakorlása; e konkrét veszély nagysága dönti el a jogkorlátozásu arányosságát is. A kockázat nagyságának minősítésénél mérlegelni kell azt a pozitív hatást, amelyet a nézetek vállalása és ütköztetése jelent, hiszen ez a demokrácia része és a demokratikus közélet előfeltétele. A mérlegelés körében a jog és szabadság sérelmének okozása körében nem fogadható el a kiterjesztő értelmezés, ehelyett a legmegszorítóbb értelmezést kell alkalmazni.

A szabad véleménynyilvánításhoz való jog a véleményt annak érték- és igazságtartalmára tekintet nélkül védi, vagyis az egyéni véleményalkotás lehetősége az, ami alkotmányos védelmet élvez.

Téves jogértelmezéssel állították azt a bíróságok azt, hogy csak azon rendezvények megengedhetők, amelyek fórumszerű, párbeszédszerű keretekben zajlanak és amelyek véleményt deklarálnak azok nem.

A bíróság jogi érvelésében a kulcsszerepet egy sajátos jogi konstrukció játszotta; nevezetesen az amerikai bíróságok által használt "foglyul ejtett közönség" (captive audience) doktrínája, amely voltaképpen az egyesület feloszlataásának megalapozása céljából került bevezetésre a magyar jogdogmatikába. A jelen ügyben azonban a bíróság kétség kívül tévesen értelmezte és alkalmazta a hivatkozott doktrínát, a "foglyul ejtett közönség" elve ugyanis egészen más helyzetekre született.

A „foglyul ejtett közönség” jogi terminológiát az amerikai Legfelsőbb Bíróság a mozifilmek előtt levetített reklámok miatt alkotta meg. A közönségnek ott nincs más választása, mint megnézni a reklámot, hogy a filmet is láthassa utána. Az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága az elektronikus médiumok veszélyét azok „kikapcsolhatatlanságában” látta, aminek következtében „a foglyul ejtett közönség” sajátos védelmet igényel.

(Az Egyesült Államok Legfelsőbb Bíróságának gyakorlata a doktrína alkalmazási körét később ugyan kiterjesztette; a FCC v. Pacifica Foundation (1978) határozatában például a cselekvőképtelen és korlátozottan cselekvőképes gyerekekkel szemben alkalmazta. A Szövetségi Kommunikációs Bizottságnak

(FCC) később panaszt bejelentő apuka éppen rádiót hallgatott vezetés közben, amikor a Pacifica Foundation rádió hullámhosszán a „Piszkos szavak” című műsor ment. A kora délutáni időpontban vele volt gyermeke is, aki a műsorban elhangzó obszcén és trágár szavakat meghallotta. A bíróság szerint a rádió rosszul választotta meg ennek a műsornak az időpontját, mert a kora délutáni időpontban sok gyermek lehetett kitéve a rádió trágár műsorának. Ezzel mintegy megvalósítva a „foglyul ejtett közönség” tényállási elemeit. A Kommunikációs Bizottság véleménye szerint a rádióállomáson bejátszásra került szavak és kifejezések nem ütköznek abszolút tilalomba, de nem a gyermekek által hallható időpontban kellett volna sugározni a műsort. A Bizottság megállapította, hogy a beszéd nyilvánvalóan sértő és jó erkölcsbe ütköző volt.

Az ítélet hivatkozott a Rowan v. Post Office Debt. ügyre is, úgy, mint az ember gyakran „foglyul esik” a biztonságos otthon védettségén kívül, és ki van téve kellemetlen és más közlésnek is, de ez nem jelenti azt, hogy mindenhol „foglyul ejtve” lenne. Ez a gondolat már megjelent az 1988-as Frisby v. Schultz ügyben is. A Frisby ügy kapcsán megjegyezte, hogy úgy tűnik „foglyul ejtett közönség” szinte mindenhol felbukkan, de ez nyilvánvalóan túlzás. A Bíróság egyértelműen leszögezte, hogy a „foglyul ejtett közönség”-doktrína általában nem érvényesül. A jogi probléma megoldásának a része, hogy a nem kívánatos közlést kiváltó személy maga is arra törekszik, hogy szíves hallgatóságra találjon. Az Első Kiegészítés védi azoknak a szólásszabadságát is, akik azoknak közvetítik üzenetüket, akik inkább azt meg sem hallgatnák. Az USA Alkotmánya védi a szólásszabadságot, még akkor is, ha a beszéd mást zavar, sőt még akkor is, ha az másnak kényelmetlenséget okoz, de ezzel megegyező tartalmú a magyar Alkotmány védelmi szintje is.)

Látható: az Ítélet tábla a tömegkommunikációs jogok és az elektronikus média amerikai joganyagából szedte elő a „foglyul ejtett közönség” doktrínáját, és azt kiforgatva próbálta tévesen alkalmazni az egyesülési és gyülekezési jogok hazai jogalkalmazása kapcsán.

Ezzel szemben a kérelmező egyesületének rendezvényein bárki szabad akaratából vehetett részt, a helyszínről bárki, bármikor önként távozhatott. Az a körülmény pedig, hogy egyesek a házaikban kénytelenek voltak elviselni a rendezvény miatt lakásukba beszűrődő zajokat, a vélemények eltérésének minimális keretei közé tartozik, amely egyébként minden közterületi, lakókörnyezetéhez közel tartott rendezvény velejárója. Ha elfogadnánk zsinórmértékül azt, hogy jogsértést valósít meg egy olyan tüntetés, ahol elhangzott vélemények a tüntetés közelében lakóknak nem tetszőek és ráadásul kellemetlen érzéssel töltik el azok egy részét, akkor egyetlen közterületen szervezett rendezvényről sem lehetne elmondani azt, hogy nem „ejtett foglyul senkit”, mivel egy plurális társadalomban szinte kizárt az, hogy mindenki egyetértően egy adott véleménnyel.

A Magyar Köztársaság Alkotmánybíróságának a gyűlöletbeszéd körében kifejtett definíciója szerint akkor beszélhetünk „foglyul ejtett közönségről”: „Ha az elkövető oly módon nyilvánítja ki szélsőséges politikai meggyőződését, hogy a sértett csoporthoz tartozó személy kénytelen azt megfélemlítve végighallgatni, és nincs módja kitérni a közlés elől [„foglyul ejtett közönség” 14/2000. (V. 12.) AB határozat, ABH 2000. 83. 108.; 75/2008. (V. 29.) AB határozat, MK 2008/80., 4889. 4901.]”

Esetünkben ez a kényszer hiányzott, a hallgatóságnak volt módja arra, hogy kitérjen a vélemény elől: a helyszín elhagyására való jogát senkinek nem korlátozták, sem a rendezvény szervezői, sem az azt biztosító rendőrség.

Különösen pedig azért is téves a foglyul ejtetttség hivatkozása ebben a körben, mert a vonulások során beszédek nem hangoztak el, tehát senki nem kényszerült arra, hogy az egyébként vélemény-nyilvánítási szabadság körébe tartozó olyan véleményt hallgasson, amely adott esetben markánsan ítélte el a bűnöző életmódot folytatókat és rendet követelt. Az pedig, hogy települések terein beszédek hangzanak el ilyen témakörben senki biztonságát és szabadságát nem sérti, az erőszak veszélye sem közvetve, sem közvetlenül nem állt fent.

Mindezekre tekintettel téves a másodfokú ítéletnek azon lényeges megállapítása, hogy az egyesület gyűlései a közrendet és a köznyugalmat támadták, és ezáltal a 1993. évi XXXI. törvénnyel a hazai jogrend részévé tett, az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló Rómában 1950. november 4-én kelt egyezmény (Egyezmény) 5. Cikke szerinti biztonsághoz és szabadsághoz fűződő jogát sértette az Egyesület azoknak, akik a gyűléseken közvetlenül rész venni nem kívántak, de azokat „megfélemlítve mégis elszenvadni kénytelen” állapotban nem csupán kellemetlen érzelmeiknek kitéve szenvedték el.

A Magyar Köztársaság Alkotmánybíróságának gyakorlata szerint az egyesülési jog, mint az Alkotmány 63.§ (1) bekezdésében deklarált alkotmányos alapjog korlátozása mások jogainak és szabadságának sérelemtől való megóvása érdekében akkor alkotmányos, ha ezt a korlátozást a másik jog szükségessé tette, és a korlátozás mérve a védelem céljával arányos. Az egyesülési jog korlátozásához nem elég az elvont veszélyeztetés. Azt kell bizonyítani, hogy konkrét veszélyekkel jár az egyesülési jog gyakorlása; e konkrét veszély nagysága dönti el a jogkorlátozás arányosságát is. A mérlegelés körében pedig nem fogadható el a kiterjesztő értelmezés.

A pusztá veszélyeztetés nem azonos a jogsérelem bekövetkeztével. Létező társadalmi problémák fessegetése (bűnözés elharapózása, rendőrség közrendvédelmi képességeinek csökkenése, a vidéki kistelepüléseken élők kiszolgáltatottsága) a demokratikus közélet része, köztudomású ténynek tekinthető, hogy mindez foglalkoztatja a társadalmat. Egy plurális társadalomban értelemszerű, hogy az ilyen jellegű kérdéseket többen többféleképpen közelítik meg. A különféle álláspontok ütköztetése is szükségszerű, mert a vita fogalmi előfeltétele, hogy ellentétes álláspontok jelen legyenek. Ezért természetes, hogy vannak olyan szervezetek, amelyek a folyó társadalmi vitában olyan véleményt hangoztatnak, amely valakiknek nem tetszik, vagy berzenkedést vált ki.

A lényeg az, hogy termékeny vita folyjon a civil társadalom szereplői által felvetett valós társadalmi problémákról. Nem a probléma felvetőit kell kiiktatni, hanem megoldást kell találni a nehéz és feszült helyzetben élő közösségek ügyeire, ez mindenki érdeke. Az arányosság követelményét sérti az, hogy az ilyen, közrend és köznyugalom erősítését célzó törekvést és az ilyen társadalmi problémákra való figyelemfelhívást végző szervezet arra tekintettel kerüljön felosztatásra, hogy az ilyen mondunivalójú rendezvények helyszínén lakók nyugalma ezáltal megzavarásra kerül.

Csak bizonyított, konkrét jogsértés alapozza meg az Etv. 2. § (2) bekezdése és a 16. § (2) bekezdés d) pontja alkalmazhatóságát, az elvi lehetőség szintjén megfogalmazott jogsértés nem.

Amint az Alkotmánybíróság a 14/2000 (V. 12) határozatában kifejtette, a véleménynyilvánítás szabadságának joga, anyajoga a többi szabadságjognak, a kommunikációs jogoknak, hiszen ezek együttesen teszik lehetővé a személyek részvételét a társadalmi és politikai folyamatokban. A jogsértés pusztá veszélye nem elegendő, ahogy a gyülekezési-, egyesülési- és a véleménynyilvánítás jogával élni kívánó személyt alapjogainak gyakorlásában megakadályozzanak. Ezt támasztja alá az amerikai Legfelsőbb Bíróság „clear and present danger” clausulája is, amely egyértelmű és közvetlen veszélyt kíván meg a beavatkozáshoz, hasonlóan az Egyezmény 11. cikkének és az Etv. 2. § (2) bekezdésének helyes értelmezésű olvasatában.

Az egyesület rendezvényein a résztvevők nem követtek el jogsértéseket, jogsértés elkövetésével sem fenyegetőztek, önuralmukat az ellentüntetők agresszív magatartása esetén is megtartották. Mások jogait távolról sem sértették.

Nyilvánvaló ellentmondás is felfedezhető a jogerős ítélet erőszak veszélyével kapcsolatos téves érvelésében:

Az ítélet 20. oldalának utolsó előtti bekezdésében az alábbiak szerint fogalmazott a másodfokú bíróság:

„...a valamennyi helyszínen nyilvánvalóan jelenlevő ún. foglyul ejtett közönségre is figyelemmel az erőszak közvetlen, egyéni jogok sérelmével is fenyegető veszélye fennállt.”

Az ítélet 21. oldalának utolsó előtti mondatában pedig az alábbiak szerint fogalmazott a másodfokú bíróság:

„Ez pedig az erőszak akárcsak közvetett, de reális veszélye esetén sérül, ami adott esetben megállapítható.”

Mindebből az a következtetés vonható le, hogy a magyar bíróságok sem tudták egyértelműen és ellentmondásmentesen megállapítani, hogy az erőszak közvetlen veszélye állt fent, mivel az indokolás záró részében végül csak az erőszak közvetett veszélyét látta bizonyítottnak (ebben a körben is lévesen). Ezzel kapcsolatban kiemelendő, hogy az erőszak közvetett veszélye mind a hazai jogszabályi háttér, mind az emberi jogi ítélkezési gyakorlat szerint nem teremthet alapot arra, hogy egy szervezeti tevékenység mások jogait sértőnek legyen minősíthető.

Nyilvánvalóan megállapítható, hogy az Egyezmény 5. cikke szerinti biztonsághoz és szabadsághoz fűződő jog megsértése fogalmilag fel sem merülhetett, mivel ez csak és kizárólag a helyváltoztatás és mozgásszabadság tényleges és jogellenes korlátozásával valósulhat meg.

A másodfokú bíróság ítéletében maga utal arra, hogy az elsőfokú bíróság tévedett abban, hogy a kérelmező egyesület működése a cigányok, mint Magyarországon honos népcsoportba (kisebbségbe) tartozó személyek emberi méltóságához, egyenlőségéhez és szabadságához való jogainak és szabadságának olyan mértékű sérelmével járt, amely a feloszlatás indokául szolgálhat.

A másodfokú bíróság döntését részben tehát arra alapozta, hogy a kérelmező egyesületnek betudott rendezvények szónoklatainak tartalma, az egyenruha viselése, az alakzatban vonulás, a vezényszavak és a köszönések ugyan önmagukban külön-külön megengedettek, de együttesen, összességükben, kumulatív hatásuk miatt jogsértők voltak.

A véleménynyilvánítási szabadságot és egyesülési jogot nem lehet olyan alapon korlátozni, hogy az állampolgárok személyösszességének magatartása és viselkedése kumulatív, összesített hatásukban jogellenes, míg ha külön-külön vizsgáljuk ezeket a megnyilvánulásokat, akkor azok jogszerű magatartásnak minősülnek. Ha egy átlagos állampolgárnak jogában áll egyenruhát viselni, masírozni, alakzatban állni, demonstrálni, egyenként ezen magatartásokat megvalósítani, akkor az együttes fellépést szankcionálni súlyos jogi következetlenség és sérti az Egyezmény 11. cikkét.

Ha a vélemény-nyilvánítás megengedett és jogszerű, annak körülményeit sem lehet korlátozni, így elfogadhatatlan az az érvelés, hogy összességében a körülmények – ruha, masírozás, köszöntések – tiltottak, de külön-külön már megengedettek. A külsőségek szükségképpen szubjektív megítélés alá eső stílust fejeznek ki, ezért nem válhatnak ki az egyesülési jog korlátozását jelentő jogkövetkezményt. A ruhaviselet, és a zárt alakzatban való mozgás nem lehet egyik pillanatban jogszerű, másik pillanatban pedig közösségi jogot sértő. Ez egy jogállamban megengedhetetlen jogkorlátozó és egyúttal diszkriminatív jogértelmezéshez vezet.

A szabad véleménynyilvánításhoz való jog a véleményt annak érték- és igazságtartalmára tekintet nélkül védi, vagyis az egyéni véleményalkotás lehetősége az, ami alkotmányos védelmet élvez.

Egy alkotmányos demokrácia nem fojtja el a szélsőségesnek ítélt hangokat pusztán azok tartalma miatt. Demokratikus társadalomban ugyanis még az általánosító rasszistának minősíthető beszéd sem tud változtatni azon a tényen, hogy az állam szempontjából minden polgár egyenlően értékes és az alapjogokkal egyenlően rendelkező személy. Egyesek véleményt bíráló, a véleményt szélsőségesnek tartó értékítélete nem alapozhat meg egy bírósági döntést.

Egy jogállamban nem megengedhető, ha a szólásszabadság alapjoga és annak szabályhalmaza ellentétes az egyesülési jog rendelkezéseivel. Nem lehet úgy értelmezni szorosán összefüggő jogokat, hogy amit az egyik alapjog megenged, az a másik alapjog esetében már tiltható. Amíg a vélemény törvényes keretek között marad, azaz nem uszító, addig a véleménynyilvánítás még akkor is védelmet élvez, ha sérelmet okoz. Ezt a sérelmet mindenkinek tűrnie kell egy jogállamban, ez a sérelemokozás megengedhető, hiszen ezáltal is kibontakozik a demokratikus vita, a közösségi diskurzus.

A közrend és a köznyugalom és a biztonsághoz és szabadsághoz való jog olyan elvont, általános jogi kategóriák, amelyekre nem lehet alapozni egy egyesület felosztatását. Amennyiben nem történik meg a konkrét jogsérelem az egyesüléshez való alapvető jog nem korlátozható. A „köznyugalom” védelme pedig önmagában nem szolgálhat alapul a véleményszabadság és egyesülési jog korlátozásához.

A bűn hatékony üldözése, az erre való figyelemfelhívások nem jelenthetik objektíve senki jogának és szabadságának konkrét sérelmét. Döntő jelentőségű továbbá, hogy az egyesület és mozgalom rendezvényein nem volt erőszakos, közbiztonságot, mások jogait és szabadságát sértő, veszélyeztető esemény. Az egyesület és mozgalom rendezvényei méltóságteljesek, azokon az erőszak vagy erőszakkal való fenyegetés nincs jelen.

A magyar büntetőjog gyakorlatában egyébként a markáns, de nem uszító vélemények a bíróság álláspontjával szemben éppen, hogy jogvédelemben részesülnek. Amennyiben konkrét sérelem nem állapítható meg, vagy az erőszakos cselekményre való felhívás, illetve a felhívás által előidézett erőszak konkrét veszélye, addig az egyesüléshez való alapvető jog nem korlátozható.

A jogerős ítélet a fent említettek alapján nyilvánvalóan és élesen ellentétben áll az Európai Emberi Jogi Egyezmény 11. cikkében foglaltakkal. Az Emberi Jogok Európai Bíróságának vélemény-nyilvánítási szabadság tárgykörében hozott ítéleteiből az egyértelműen kiderül, hogy csak az erőszakos cselekményekre való felhívás és az erőszak e felhívás által előidézett konkrét veszélye alapozhat meg jogkorlátozást. A felosztatás alapjaként megjelölt beszédek egyike sem tartalmaz azonban ilyen jellegű felhívást, illetve ilyenként egyetlen kérelmező egyesületnek betudott rendezvény sem értelmezhető a logika normál szabályainak alkalmazásával.

Ezzel szemben az Emberi Jogok Európai Bíróságának töretlen gyakorlata szerint a véleményüket erőteljesen kifejező, de a demokratikus viták kereteit túl nem lépő szervezetek felosztatása minden esetben sérti az Emberi Jogok Európai Egyezménye 11. cikke által védett egyesülési jogot. „Mindenkinek joga van a hékés célú gyülekezés szabadságához és a másokkal való egyesülés szabadságához...”. Az Egyesület és Mozgalom tevékenysége a demokratikus viták kereteit nem lépte túl.

A jogerős ítélet jogszabálysértő, mert nyilvánvalóan és élesen ellentétben áll az Európai Emberi Jogi Egyezmény 11. cikkében foglaltakkal. Az Európai Emberi Jogi Egyezmény a magyar belső jognak szerves része. A 11. cikkben fogalt "egyesülési jog" valós tartalma jogesetek által, a strasbourgi bíróság jogértelmező tevékenysége által nyer teljes körű kifejtést. Helyes értelmezés szerint e határozatok Magyarországon kötelező érvényűek, azaz a strasbourgi bíróság döntéseivel ellentétes magyar bírósági döntés az Egyezmény megsértését, s egyben a belső jog megsértését jelenti.

A kérelmező álláspontját alátámasztó megállapításokat tartalmaz a Legfelsőbb Bíróság ítéletének az egyik bíró által alkotott különvéleménye. A Különvélemény leszögezi, hogy a Fővárosi Főügyészség keresetének elutasításának lett volna helye. A Különvélemény szerint az Egyesület és a Mozgalom nem tekinthető azonos szervezetnek, egyik nem része a másiknak. Az Etv. alapján és szabályait betartva mindenki számára van lehetőség jogi személy és nem jogi személy szervezet létrehozására. Nincs jelentősége annak, hogy a Mozgalom megalakítását az Egyesület kezdeményezte, mert azt nem az Egyesület szervezeti egységeként hozta létre. A jogerős ítéletben ezzel szemben minden alap nélkül pusztán a közvélekedésre alapozva tényként megállapítást nyert, hogy az Egyesület a Mozgalmat, mint

szervezeti egységét magában foglalja. Ehhez képest a Főügyészség által sem vitatott tény, hogy az Egyesület és a Mozgalom tagsága között nincs átfedés, köztük alá-fölé rendeltségi viszony nem állapítható meg és az Egyesület magát mindig a Mozgalomtól önállóként határozta meg.

A Különvélemény kimondja, hogy a jogerős ítélet jogsértő, mert a bíróságnak nincs hatásköre azt megtenni, hogy két különálló és önálló szervezetet, a tagok kifejezett tiltása ellenére egyesítsen és azzal megállapítsa azonosságukat. Nem lehet egy szándékosan önállóként kialakítandó szervezetet a kezdeményezővel azonosnak tekinteni mindkettőjük szándéka ellenére. Nem tekintendő azonosnak két szervezet attól, mert az egyik vezetője egy másik szervezet rendezvényein felszólalt, vagy, hogy a Főügyészség felszólalásában foglaltaknak az Egyesület eleget tett, továbbá, hogy a Mozgalom egyik rendezvényét a rendőrségnél az Egyesület rendezvényeként jelentik be. Nem bizonyíték az azonos honlapon történő megjelenés sem, hiszen például sok párt honlapján megjelennek az általa támogatott szervezetek véleményei, hírei.

Nyilvánvaló tehát, hogy a mozgalmak jogi személyként történő kezelése a hatóságok számára egyszerűbb, mint egyesületi forma nélkül. Ugyanis a bíróság nem hozhat határozatot olyan jogalannyal szemben, melynek nincs perbeli jogképessége. Jelen ügyben jogsértés tapasztalása esetén a különböző hatóságok válasza, saját intézkedési kötelezettségük elkerülése, megkönnyítése érdekében a mozgalom egyesületbe vonása, majd ennek az egységnek a feloszlata, mintsem az esetlegesen tényleges jogsértők kiemelése és tettük egyenkénti elbírálása volt. Megjegyzendő a Főügyészség által kifogásoltak miatt egyetlen rendőri intézkedésre sem került sor.

Hivatkozunk továbbá az Emberi Jogok Európai Bíróságának a vélemény-nyilvánítási szabadság tárgykörében hozott korábbi ítéleteire, amelyekből egyértelműen kiderül, hogy csak az erőszakos cselekményekre való felhívás és az erőszak e felhívás által előidézett konkrét veszélye alapozhat meg jogkorlátozást. A feloszlata alapjaként megjelölt beszédek egyike sem tartalmaz azonban ilyen jellegű felhívást, illetve ilyenként egyetlen rendezvény sem értelmezhető a logika normál szabályainak alkalmazásával. Az egyesület tevékenysége a demokratikus viták kereteit nem lépte túl.

Az a megközelítés, amelyet a hazai bíróságok alkalmaztak, - s amelynek lényege, hogy valamiféle absztrakt veszély megléte mintegy "lerontja" az egyesüléshez való jogot, s betilthatóvá tesz egy egyesületet - éles ellentétben áll a strasbourgi jogfelfogással s így az Európai Egyezmény 11. cikkének tényleges tartalmával.

Az alábbi, a T. Bíróság által korábban hozott döntések az Egyezményben biztosított egyesülési jogot gyökeresen másként értelmezik, mint a jelen ügyben eljáró magyar bíróságok.

1. A Stankov és az Ilinden Egyesült Macedóniai Szervezet kontra Bulgária ügyben (29221/95 és 29225/95 ügyszám alatti ügyek), 2001. október 2-án hozott ítéletben megállapításra került, hogy a bolgár hatóságok megsértették az Egyezmény 11. cikkét.

A Bíróság az ügygel kapcsolatban kifejtette, hogy a területi változások iránti igény hangoztatása beszédekben illetve demonstrációkon nem eredményezi automatikusan az ország területi egységének és a nemzet biztonságának veszélyeztetését. A demokrácia lényege abban rejlik, hogy képes a problémákat nyilvános vitákban megoldani. A véleménynyilvánítás és a gyülekezés szabadságának általános korlátozása az erőszakra való felhívás vagy a demokratikus alapelvek elutasításának hiányában hátráltatja a demokrácia fejlődését, sőt az esetek többségében inkább veszélyezteti. Annak lehetősége, hogy szeparatista kijelentések hangozhatnak el, nem teszi igazolhatóvá az Ilinden egyesület összejöveteleinek betiltását.

2. Az Egyesült Kommunista Párt és mások Törökország elleni ügyében 1998. január 30-án kelt ítélet egyhangúlag kimondta, hogy a török hatóságok megsértették a 11. cikket a párt feloszlataival.

3. Szabadság és Demokrácia Pártja (ÖZEDP) Törökország elleni ügyében 1999. december 8-án kelt ítéletében a T. Bíróság szintén megállapította a 11. cikk megsértését, mivel véleménye szerint az Egyesület és a Mozgalom a demokrácia alapértékeit működésével nem támadta, hanem egyes társadalmi problémákkal kapcsolatban fogalmazta meg véleményét és hívta fel a társadalom figyelmét azokra. A másodfokú bíróság által egyébként jogsértőnek minősített rendezvényeket pedig erőszakmentes párbeszéd jellemezte.

4. A Szocialista Párt és mások Törökország elleni ügyben (1998. május 25.) megállapítást nyert, hogy a demokrácia egyik leglényegesebb jellemzője, hogy lehetőséget ad arra, hogy az ország problémáira erőszakmentes párbeszédrel keressenek megoldást, még akkor is, ha e problémák nyugtalanítóak. A demokrácia a szabadságból táplálkozik. Ebből a szempontból nem igazolható, ha egy politikai csoportosulás elé akadályokat gördítenek pusztán azért, mert nyilvánosan igyekszik megvitatni az állam lakossága egy részének a helyzetét, és részt vesz az állam politikai életében, hogy a demokratikus szabályok szerint olyan megoldásokat találjon, amelyek minden érintettet kielégíthetnek.

5. Az elsőfokú és a jogerős ítélet is tévesen értékelték a T. Bíróság Vajnai kontra Magyarország ügyben hozott határozatát.

„A Bíróság véleménye szerint egy pusztán spekulatív veszélynek a demokráciát védő preventív intézkedésként történő visszaszorítása nem tekinthető „nyomós társadalmi szükségletnek”. A Bíróság véleménye szerint egy olyan jogrendszer, amely a – valós vagy képzeletbeli – közérzet diktátumának kielégítése érdekében korlátozza az emberi jogokat, nem tekinthető olyannak, mint ami egy demokratikus társadalomban elismert, nyomós társadalmi szükségleteknek felel meg, mivel az ilyen társadalomnak ítéletében ésszerűnek kell maradnia.” A helyes értelmezés éppen az, hogy az egyesülési jog körében jogkorlátozásra nem ad okot a kérelmező egyesület tevékenységének spekulatív veszélyként történő értékelése, és a demokráciát védő preventív intézkedésként történő visszaszorítása iránti igény.

6. Sidriopoulos és mások Görögország elleni ügyében a T. Bíróság 1998. július 10-én megállapította, hogy megsértették az Egyezmény 11. cikkét azzal, hogy a kérelmezők a macedón kultúra ápolását szolgáló egyesületének bejegyzését a görög hatóságok megtagadták.

Még ha feltételezzük is, hogy egy olyan egyesület alapítói, mint amilyen a jelen ügyben szereplő egyesület, kisebbségi öntudatukat kívánták kinyilvánítani, az Európai Biztonsági és Együttműködési Értekezlet (IV. Szekció) Koppenhágai Találkozóján 1990. június 29-én elfogadott Nyilatkozat, valamint az 1990. november 21-i Párizsi Charta az Új Európaért - amelyeket Görögország is aláírt - lehetővé tette számukra, hogy kulturális és szellemi örökségük védelmében egyesületeket hozzanak létre. A fentiek fényében a Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a kérelmezők egyesülete nyilvántartásba vételének elutasítása nem állt arányban a követett célokkal.

7. A „Radko” Polgárok Egyesülete & Paunkovski vs. Macedón Köztársaság (FYROM) esetben 2009. január 15-én meghozott ítélet is a kérelmező egyesület álláspontját erősíti.

A jogeset a kérelmező egyesület feloszlatásáról szól, annak működése alkotmányellenes, alapszabálya tagadja a macedónok identitását, vallási és nemzetiségi gyűlöletet, intoleranciát szít. T. Bíróság az eset kapcsán megjegyezte, hogy az Alkotmánybíróság nem jellemezte a kérelmező egyesületet „terrorista szervezetként”, nem vont le következtetést arra vonatkozóan, hogy az egyesület vagy annak tagjai használtak volna törvénytelen és antidemokratikus eszközöket, annak érdekében, hogy elérjék céljaikat.

Más részről nem vitatott, hogy az egyesület megalapítása és bejegyzése a macedón társadalomban mérhető feszültséget keltett, mivel a közösség különösen érzékeny az egyesület alapítójának világnézeti felfogására. Habár a Bíróság úgy találta, hogy az egyesületet egy olyan személyről nevezték el, akit negatívan ítél meg a társadalom többsége, de önmagában nem értékelhető közvetlen és közeli

fenyegetésként a közrendre. Ezért a Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az egyesület feloszlataása nem volt jogilag igazolt és a feloszlataás az Egyezmény 11. cikkét megsértette.

Az eljárt bíróságok az ítéletek alátámasztásául hivatkoztak a T. Bíróság egyéb, korábbi ügyeire, nevezetesen a Sürek és Özdemir – Törökország, Karatas - Törökország, Oberschlick – Ausztria, Nilsen és Johnsen - Norvégia, valamint KPD – Németország, Glimmerverband, Hegenbeek – Hollandia, Jersild – Dánia ügyekben hozott ítéletekre, ezen döntések azonban jelen ügyben nem irányadóak.

*Különösen a T. Bíróság által 2009. június 30-án meghozott 25803/04 és a 25817/04. számú **Herri Batasuna és Batasuna – Spanyolország egyesített ügyben** hozott ítéletet alkalmazta helytelenül a Legfelsőbb Bíróság az egyesülettel kapcsolatban.*

A hivatkozott ügyben T. Bíróság rámutatott, hogy a spanyol bíróságok a bizonyítékok tükrében helyesen jutottak arra a következtetésre, hogy van kapcsolat az ETA terrorista szervezet és a kérelmező pártok között, és a spanyolországi helyzetet, a korábbi években elkövetett merényleteket figyelembe véve ez a kapcsolat veszélyt jelenthet a demokráciára.

A feloszlataás jogszerűségét és szükségességét abban látta a T. Bíróság, hogy a kérdéses pártok tevékenységüket az ETA terrorista stratégiájának részeként fejtették ki, az intézkedés jogalapját tehát a terrorizmus elleni védekezés teremtette meg.

A Magyar Gárda Hagyományörző és Kulturális Egyesület és mozgalom azonban nem minősíthető a legmerészebb túlzással sem erőszakos szervezetnek, akár terrorszervezetnek és nincs és nem is volt kapcsolatban semmiféle demokrácia létét fenyegető szervezettel, különösen terrorszervezettel, efféle feltevés egyébként a hatóságok részéről sem merült fel. Így nyilvánvalóan a két eset nem vonható párhuzamba egymással.

*Kérelmező álláspontja szerint a Magyar Állam ítéletei a Magyar Gárda Egyesület feloszlataása tárgyában a Fővárosi Bíróság 19.P.26.453/2007/126. számú ítélete, Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.738/2009/7. számú jogerős ítélete, a Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság Kfv.X.37.783/2009/6. számú ítélete, megsértette kérelmezőnek az **Egyezmény 11. Cikke** által védett egyesülési jogát, amikor a kérelmező által alapított egyesületet ítéletével feloszlatta.*

Kérelmező egyesülete e jogának gyakorlása során nem sértette a közrend vagy a közbiztonság érdekeit, a joggyakorlás nem járt mások jogának vagy szabadságának sérelmével sem.

IV - EXPOSÉ RELATIF AUX PRESCRIPTIONS DE L'ARTICLE 35 § 1 DE LA CONVENTION
 STATEMENT RELATIVE TO ARTICLE 35 § 1 OF THE CONVENTION
 AZ EGYEZMÉNY 35. CIKK (1) BEKEZDÉSÉVEL KAPCSOLATOS TÉNYÁLLÁS

(Voir chapitre IV de la note explicative. Donner pour chaque grief, et au besoin sur une feuille séparée, les renseignements demandés sous les points 16 à 18 ci-après)

(See Part IV of the Explanatory Note. If necessary, give the details mentioned below under points 16 to 18 on a separate sheet for each separate complaint)

(Ld. az útmutató IV. részét! Ha szükséges, az alább a 16-18. pontokban kért adatok panaszonként egy-egy különíven is részletezhető)

16. Décision interne définitive (date et nature de la décision, organe - judiciaire ou autre - l'ayant rendue)
Final decision (date, court or authority and nature of decision)
Végső határozat (a határozat kelte, az azt hozó bíróság ill. hatóság, a határozat jellege)
- Kérelmező ügyében a végső határozat a Legfelsőbb Bíróság 2009. december 15-én kelt, 2010. január 28. napján kézbesített Kvf.X.37.783/2009/6. számú ítélete, mely a Fővárosi Ítéltábla ítéletét hatályában fenntartotta, további felülvizsgálat lehetőségét kizárva.*
17. Autres décisions (énumérées dans l'ordre chronologique en indiquant, pour chaque décision, sa date, sa nature et l'organe - judiciaire ou autre - l'ayant rendue)
Other decisions (list in chronological order, giving date, court or authority and nature of decision for each of them)
Egyéb határozatok (időrendi sorrendben felsorolva: az egyes határozatok kelte, a határozato(ka)t hozó bíróság ill. hatóság, a határozat(ok) jellege)
- 1) *a Fővárosi Bíróság 19.P.26.453/2007/126. számú, 2008. december 16-án kelt ítélete, amely a Magyar Gárda Húgvományőrző és Kulturális Egyesületet feloszlatta*
 - 2) *a Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.738/2009/7. számú, 2009. július 2-án kelt jogerős ítélete, amely a Fővárosi Bíróság 19.P.26.453/2007. számú ítéletét helybenhagyta*
 - 3) *a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának Kfv.X.37.783/2009/6. számú, 2009. december 15-én kelt ítélete, amely a Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.738/2009/7. számú ítéletét hatályában fenntartotta*
18. Dispos(i)ez-vous d'un recours que vous n'avez pas exercé? Si oui, lequel et pour quel motif n'a-t-il pas été exercé?
Is there or was there any other appeal or other remedy available to you which you have not used? If so, explain why you have not used it.
Rendelkezésére áll(t)-e olyan jogorvoslat, amelyet nem vett igénybe? Ha igen, fejtse ki, hogy miért nem élt vele!
- Nem áll a kérelmező rendelkezésére olyan jogorvoslat, amelyet nem vettek igénybe.*

Si nécessaire, continuer sur une feuille séparée
 Continue on a separate sheet if necessary
 Szükség esetén a szöveg különíven folytatható

V - EXPOSÉ DE L'OBJET DE LA REQUÊTE
STATEMENT OF THE OBJECT OF THE APPLICATION
A KÉRELEM CÉLJA

(Voir chapitre V de la note explicative)
(See Part V of the Explanatory Note)
(Ld. az útmutató V. részét!)

19.

Kérelmező elsősorban kéri a T. Emberi Jogok Európai Bíróságát, hogy állapítsa meg azt, hogy a Magyar Köztársaság megsértette a kérelmező egyesüléshez való jogát, továbbá kötelezze a Magyar Köztársaságot arra, hogy fizessen kérelmezőnek 100.000 EUR összegű kártérítést az Egvezmény 11. cikke 1. pontjának megsértése miatt.

Kérelmező másodsorban rá kíván világítani a Magyar Köztársaságnak az egyesülési jog, mint alapvető emberi jog gyakorlásával kapcsolatos téves, folyamatos jogsértő gyakorlatára, miszerint egy jogállamban nem megengedhető, ha a szólásszabadság alapjoga és annak szabályhalmaza ellentétes az egyesülési jog rendelkezéseivel. Nem lehet úgy értelmezni szorosán összefüggő jogokat, hogy amit az egyik alapjog megenged, az a másik alapjog esetében már tiltható. Amíg a vélemény törvényes keretek között marad, azaz nem uszító, addig a véleménynyilvánítás még akkor is védelmet élvez, ha sérelmet okoz. Ezt a sérelmet mindenkinek tűrnie kell egy jogállamban, ez a sérelemokozás megengedhető, hiszen ezáltal is kibontakozik a demokratikus vita, a közösségi diskurzus.

Kérelmező álláspontja szerint a Magyar Köztársaság ezen gyakorlata mielőbbi hathatós orvoslást kíván, jelen kérelem másodsorban ezen kérelem alapján indult eljárásban hozott esetleges marasztaló határozat nyilvánosságra hozatalából fakadó visszatartó erő útján hivatott e célt szolgálni.

VI - AUTRES INSTANCES INTERNATIONALES TRAITANT OU AYANT TRAITÉ
L'AFFAIRE
STATEMENT CONCERNING OTHER INTERNATIONAL PROCEEDINGS
EGYÉB NEMZETKÖZI ELJÁRÁSOKRA VONATKOZÓ NYILATKOZAT

(Voir chapitre VI de la note explicative)
(See Part VI of the Explanatory Note)
(Ld. az útmutató VI. részét!)

20. Avez-vous soumis à une autre instance internationale d'enquête ou de règlement les griefs énoncés dans la présente requête? Si oui, fournir des indications détaillées à ce sujet.
Have you submitted the above complaints to any other procedure of international investigation or settlement? If so, give full details.
Fenti panaszával kapcsolatban igénybe vett-e más nemzetközi kivizsgálási ill. rendezési eljárást? Ha igen, részletezze!
- Kérelmező jelen panaszával kapcsolatban nem vett igénybe más nemzetközi kivizsgálási vagy rendezési eljárást.*

VII - PIÈCES ANNEXÉES
 LIST OF DOCUMENTS
 IRATOK LISTÁJA

**(PAS D'ORIGINAUX,
 UNIQUEMENT DES COPIES)
 (NO ORIGINAL DOCUMENTS,
 ONLY PHOTOCOPIES)
 (NE KÜLDJÖN EREDETI IRATOKAT,
 CSAK FÉNYMÁSOLATOKAT!)**

(Voir chapitre VII de la note explicative. Joindre copie de toutes les décisions mentionnées sous ch. IV et VI ci-dessus. Se procurer, au besoin, les copies nécessaires, et, en cas d'impossibilité, expliquer pourquoi celles-ci ne peuvent pas être obtenues. Ces documents ne vous seront pas retournés.)

(See Part VII of the Explanatory Note. Include copies of all decisions referred to in Parts IV and VI above. If you do not have copies, you should obtain them. If you cannot obtain them, explain why not. No documents will be returned to you.)
 (Ld. az útmutató VII. részét! Mellékelje a fenti IV. és VI. fejezetben hivatkozott valamennyi határozat egy-egy másolati példányát! A határozatok másolatait Önnek kell beszereznie; ha ez nem lehetséges, fejtse ki, hogy miért nem! Az iratokat nem küldjük vissza Önnek.)

21. a) Fővárosi Bíróság 19.P.26.453/2007/126. számú, 2008. december 16-án kelt ítélete
 b) Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.738/2009/7. számú, 2009. július 2-án kelt jogerős ítélete
 c) Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának Kfv.X.37.783/2009/6. számú, 2009. december 15-én kelt ítélete
 d) Magyar Gárda Hagyományőrző és Kulturális Egyesület Alapszabálya
 e) Magyar Gárda Becsületkódexe
 f) Magyar Gárda Egyesület és a Magyar Gárda Mozgalom között 2008. szeptember 28-án kelt Együttműködési megállapodás
 g) „Dagadnak benned árvizes erők...” – a Magyar Gárda a gátakon: helyszíni beszámoló a Hernád partjáról (Képgalériával)
 h) Ügyvédi meghatalmazás

VIII - DÉCLARATION ET SIGNATURE
DECLARATION AND SIGNATURE
NYILATKOZAT ÉS ALÁÍRÁS

(Voir chapitre VIII de la note explicative)
(See Part VIII of the Explanatory Note)
(Ld. az útmutató VIII. részét!)

22. Je déclare en toute conscience et loyauté que les renseignements qui figurent sur la présente formule de requête sont exacts.
I hereby declare that, to the best of my knowledge and belief, the information I have given in the present application form is correct.
Tiszta lelkiismerettel kijelentem, hogy a jelen kérelemben leírtak - legjobb tudomásom szerint - megfelelnek a valóságnak.

Lieu/Place/Kelt

Strasbourg (helység)

Date/Date

2010. június 24. (dátum)

dr. Gaudi-Nagy Tamás ügyvéd

(Signature du/de la requérant(e) ou du/de la représentant(e))
(Signature of the applicant or of the representative)
(A kérelmező ill. a képviselő aláírása)